

[Undervisningsministeren]

forslaget, og jeg kunne have været meget mere kritisk. F.eks. er der jo det ejendommelige element, at det kun gælder EFG-elever og slet ikke lærlinge. Det nævnte jeg ikke, fordi jeg ikke synes, vi skal have en stor og altomfattende debat nu, den kan vi få omkring den redegørelse, jeg skal give senere hen. Men sagen er jo, at hvis der er noget, der er lykkedes, så er det aktionen for at skaffe flere lærepladser. Der har været en vækst på 3.000. Det er uddannelsespladser, der er lige så gode som de andre, og det har faktisk bevirket, at vi er kommet op fra 118.000 pladser sidste år til 128.000 i år, hvoraf de 126.000 godt og vel er blevet besat. 3.000 af disse er væksten i antallet af lærepladser, og det er jo også pladser, der tæller med. Det er i øvrigt også mennesker, der går på skole, så hvorfor skulle de ikke med i forslaget?

Fru Grethe Lyngs spurgte, om ikke det var rigtigt, at jeg havde sagt noget om, at der nu kom nogle ændrede og bedre kriterier for optagelse på EFG. Det vil jeg gerne bekræfte. Jeg formoder, at vi stort set kan halvere forekomsten af lodtrækning. Jeg har jo skrevet til erhvervsuddannelsesrådet for lang tid siden og nævnt en lang række måder, hvorpå man kan begrænse lodtrækningen, og der er kommet et forholdsvis konstruktivt svar tilbage, som vi har behandlet i ministeriet. Resultatet bliver, at vi på forskellige måder kan cirka halvere forekomsten af lodtrækning.

Til slut vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg havde helt forstået, at forslaget gik ud på at gøre det sværere for virksomheder, der ikke tager lærlinge, og til gengæld lettere for virksomheder, der tager lærlinge. Det lød, som om det var min begavelse, der ikke havde slået til, men den slog faktisk til. Jeg mener, at jeg i mit første indlæg udtrykkelig gjorde opmærksom på, at sådan var det syet sammen, og det var på det punkt, jeg sagde, at den effekt kan man jo bruge mere eller mindre. Jeg lovede også, at jeg ville overveje, næste gang vi skal fastsætte bidraget, om vi skulle tage den i brug, men i så fald kræver det meget grundige drøftelser med arbejdsmarkedets parter.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu har jeg aldrig forlangt, at hverken de radikale eller venstre skal spise en stok, men fordi man ikke spiser en stok, kan man jo

godt bruge den til andre ting, og det tror jeg man i andre sammenhænge har gode erfaringer med. Jeg kan godt forstå, at det radikale venstre er imod det, for de har vel prøvet det et par gange i relation til denne regering, men jeg synes alligevel, at det, vi snakker om her, er så alvorligt, at vi også må overveje denne mulighed. Jeg ved godt, at det ikke var undervisningsministeren, der ikke havde forstået det med den solidariske finansiering, det var ikke ham, dette var rettet til; det var andre ordførere, der havde indvendinger mod dette.

Men stadig væk må jeg sige, at det skuffer mig virkelig, at det ikke var muligt at få ministeren til at komme med flere konstruktive forslag. Jeg har kigget nærmere på den redegørelse, vi har fået fra ministeren om, hvad der er sat i gang i relation til det såkaldte 32 punkts program, og jeg må sige, at det er uhyrligt. Det er ikke meget, det drejer sig om. Jeg tror, det var hr. H. C. Hansen, der efterlyste fantasi i løsningerne, men jeg synes bestemt ikke, man kan hævde, at der er meget fantasi i de forslag, der er kommet fra ministeren. Det er jo mest noget med at lempe godkendelsesproceduren og noget med, at der bliver mindre papiraftaler, noget om geografisk spredning af lærlingeuddannelsen og noget om bedre information, ligesom der også var noget om kombinationsaftaler, som jo også er med i vores forslag. Men jeg synes ikke, der er tale om ret meget.

Når nu ministeren siger, at der er sket noget, er det jo rigtigt, men faktum er, at problemet er så stort som nogen sinde. Der er flere end nogen sinde, der står uden praktikplads, og så hjælper det ikke at sige, at der dog er sket visse små fremskridt. Ikke mindst i betragtning af, at ministeren nu på det seneste har været ude med, at man skal harmonisere de økonomiske støttemuligheder for de unge, synes jeg, det er interessant, så lemfældigt han omgås praktikpladsproblemet. Det, som er intentionerne med harmoniseringsforslaget, er jo, at man skal tilskynde de arbejdsløse til at gå ind i uddannelsessystemet. Ja men hvordan tror ministeren at denne ædle målsætning kan realiseres, når det er så plat umuligt at få en praktikplads? Derfor synes jeg fortsat, det er skuffende, at såvel ministeren som flertallet af partierne ikke tager dette problem mere alvorligt.